

Jobb műszaki feltételeket az F-4-es gépeknek

A F-4-es gépek termelékenysége egyre nagyobb szerepet játszik a tervteljesítésünkben, hiszen egy gép átlagban 5 vagon szenet termel és nálunk jó egypár F-4-es gép dolgozik, sok vagon szenel segíti a vállalat tervteljesítését. Az utóbbi időben az F-4-es gépek teljesítménye csökkent, megneztük, hogy milyen műszaki feltételek akadályozzák a gépek termelését, mi az, ami végett nem tudják képességeiket kifejteni.

A vajúrtanulók a tan-mezőn dolgoznak két géppel, a 218-as tancsoportnál lévő gép üzemképes, szépen dolgoznak vele, csak az a baj, hogy nem tudnak elég csillét kiadni, az oda beállított vitla egyenként húzza fel a csilléket és lent a gépnél pedig váltócsillét nem tudnak beállítani. Amíg egy csille megtelek, addig a vitla kötele rajta van a csillén, és mégis a teli felhuzatásától az üres leeresztésig 10 perc telik el. Ezalatt az idő alatt a gép áll, mert ereszkét hajtának le és a gép közvetlen a szénfalig megy, ez egy műszakban 3 óra állást jelent. Sok csillét lehetne addig megfőtteni szénél, ha tartalék csillének helyet csinálnának az ereszke szénfalának közelében.

A 219-es tancsoport gépe 4 napig állt, most a gép üzemképes állapotban van, a tanulók szeretik a gépet, gondját viselik. Ez általában jellemző a tan-mezőre, mert az ifjú vajúrtanulók gépeinél sokkal kevesebb hiba van, mint a bánya egyéb részein dolgozó F-4-eseknél, s ez azért van, mert ők gondját viselik a gépnek, karbantartják.

A harmadik F-4-es géppel Csósz János csapata dolgozik, a Cser-mezőben. Még április 10-én indultak meg és április 30-ig, 20 nap alatt jóval 100 méteren felül hajtottak ki. Sürgős volt a munkahely és ezért inkább az előrehaladásra vetették a fősúlyt. Igaz erősen talpduzzadásos a munkahely és ezért május első hetében talpat kellett szedni, 7-én indultak meg és csupán üres hiány miatt 2 órát álltak. Másnap, 8-án újra üres hiány volt és 4 óra blokkulással, a harmadik harmadban 4 óra kiesés volt áramhiány végett.

A Cser-ben van még egy gép, ez teljesen rossz helyre lett telepítve, s ma már szétszerelve fekszik félig a vízben. A forgószármoly van vízben, iszapban, a többi része le van szerelve, hogy mikor lesz üzemképes, erre még a gépészet dolgozói sem tudnak határidőt mondani. Az Ősi-mezőből behozott F-4-es gép komoly javítást kíván, így csak a jövő hónapban kerül le a tan-bányába. Ugyancsak a Cserbe megy ki egy újabb F-4-es gép, ez azonban előreláthatólag májusban nem indul be.

A munkahelyeken eltöltött szemle meggyőzött bennünket arról, hogy az F-4-es gépek műszaki támogatása igen kevés. Sok helyütt az üres csilleállítás nem megfelelő, a vajúrtanulóknál azt láttuk, hogy a csilleállítás megoldásán kell változtatni. Egy levelet kaptunk Csóri Lajos F-4-es gép-

szerező mestertől, aki elmondja, hogy rossz helyre telepítették az F-4-es gépet, és ezért a rohammunkában elkészített gép nem tud dolgozni. Az ilyen és hasonló esetek azt bizonyítják, hogy a műszaki vezetők valóban nem fordítanak az F-4-es gépekre olyan gondot, mint amennyit az termelési képessége folytán megérdemel, de különösen annyit nem, mint amennyit a bánya gépésztése, jövője megkíván.

A jövőben gépészeti és műszaki vezetőink feladatai között elsősorban az F-4-es gépekkel való törődésnek kell előtérbe lenni. A gép képes sokkal több és jobb munkára, csupán segíteni kell a vajúrtanulók, aki dolgozik vele, idejében be kell ütemezni a gépek kijavításának idejét és olyan munkahelyeket találni részére, ahol valóban tud dolgozni.

Világítsák ki a főereszkét

Az üzemvezetőséget kérjük, hogy a főereszkét a Ferenc-mezőn világítsa ki, mert olyan erős a huzat, hogy a karbid-lámpa állandóan elalszik. Dolgozni ott nem bírnak. Jegyzőkönyvet vettek fel erről és mégsem történt semmi.

Esetleges karamboloknál egyenes életveszélyes a munka a főereszkében és ezért kérjük az üzemvezetőséget sürgős intézkedését.

Németh István
karambolcsész.

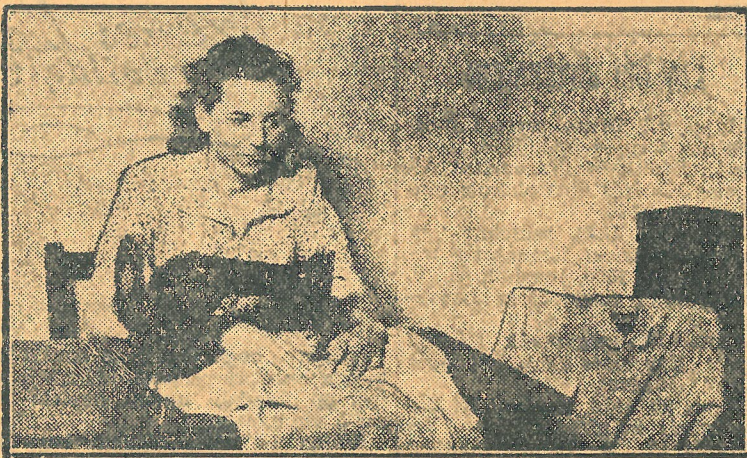
Frontbrigádok versenye

1. Cser-mező 50-es front II. szak 168 százalék.
2. Cser-mező 50-es front III. szak 151 százalék.
3. Cser-mező 50-es front I. szak 137 százalék.
4. Cser-mező 3-as front I. szak 134 százalék.
5. Cser-mező 3-as front II. szak 122 százalék.
6. Ernő-mező 1-es front II. szak 117 százalék.
7. Ősi-mező 300-as front I. szak 116,6 százalék.
8. Ferenc-mező 48-as front III. szak 115,5 százalék.
9. Ferenc-mező 48-as front I. szak 115 százalék.
10. Ősi-mező 300-as front II. szak 112,7 százalék.
11. Ferenc-mező 70-es front III. szak 111,8 százalék.
12. Cser-mező 3-as front III. szak 111 százalék.
13. Ernő-mező 1-es front III. szak 107,4 százalék.
14. Ernő-mező III-as front III. szak 103,8 százalék.
15. Ferenc-mező 48-as front II. szak 102,1 százalék.
16. Ernő-mező 1-es front I. szak 98 százalék.
17. Ernő-mező III-as front II. szak 95,4 százalék.
18. Ferenc-mező 70-es front III. szak 92,2 százalék.
19. Ősi-mező 300-as front III. szak 92 százalék.
20. Ferenc-mező 70-es front I. szak 82,2 százalék.
21. Ernő-mező III-as front I. szak 79,5 százalék.

Egy háziasszony öröme

Április utolsó napjaiban az MNDSZ helyiségében jártam s arra lettem figyelmes, hogy egy fiatal asszony nagy örömmel lép az irodába, karján női ruhakészítők voltak, blúzok, egy női kötény. A boldogságtól sugárzó arcával mondta, az MNDSZ vezetőjének, hogy ezeket a női ruhakészítőket az MNDSZ varrótanfolyamán tanultak alapján készítette. Majd levetette kabátját és a rajta lévő szép ruhára mutatva közölte, hogy ezt is ő készítette.

Bodó Miklósnának hívják az elvtársnőt, mint a vele való beszélgetés során megtudtam, férje a Várpalotai Szénbányák Ernő-mezején dolgozik, mint villany-szerelő. Egy alföldi pusztáról, Kisszállásról került a férje a bányához. Egy éve dolgozik itt, odahaza a férje nem keresett olyan jól, mint itt a bányánál s ezért megszerette a munkahelyét. Az egy évi keresetből mindketőjüknek alsó és felső ruhákat, több pár cipőt, férjének egy felöltőt és egy asztali tűzhelyet vettek. Bodó elvtársnő elmondta, hogy egy vágya volt mindig: varni tanulni. Azonban odahaza, a kis tanyán nem volt erre lehetőség és amikor Várpalotára jött, hallotta, hogy az MNDSZ varró és szabász tanfolyamot indít és ő az elsők között jelentkezett, amikor a tanfolyam befejeződött, férje keresetéből 2000 forintos süllyesztős Csepel varrógépet vásárolt magának. Mikor megkérdeztem Bodó elvtársnőt, hogy mi a legközelebbi tervük, elmondta, hogy szép nagy rádiót vesznek, mert telik abból, amit a férje a bányában keres.

Egy szorgalmas, munkás ember, egy év alatt mennyi mindent vitt magának. Sok dolgozó, főleg azok, akiknek a munkához való viszonyuk nem jó, tanulhatnak Bodó elvtársnő életéből.

Ez év januárjában Rieder elvtársnal a legényzállón voltunk gépkezelő tanfolyamot szervezni, itt találkoztunk össze az MNDSZ vezetőjével, akik a leányzállón varrótanfolyamot szerveztek. Igen sokan jelentkeztek a tanfolyamra, annál inkább, mert a vállalatvezetőség megígérte, hogy a leányzállóra egy varrógépet ad. Mégis, amikor az MNDSZ varrótanfolyama megindult, igen kevés női dolgozóknak jelent meg a tanfolyamon, majd ezek is lemorzsolódtak. A varrógép ott van

a szállón, azonban női dolgozóink nem igen tudják, mit kezdjenek vele. Ezért mi felkérjük az MNDSZ-t egy újabb tanfolyam beindítására, és ezután is kérjük a női dolgozóinkat, hogy minél nagyobb számban végezzék el a tanfolyamot, hogy éppen úgy, mint Bodó Miklósné, saját maguknak ruhakészítőket tudjanak elkészíteni.

Bányaüzemünk női dolgozóinak túlnyomórésztben gépkezelők, tudják, hogy milyen káros a gépállás. Eppen ezért, ha a varrógépre nézünk, gondoljanak arra, mint-hogy a bányában sem áll a gép kihasználatlanul, úgy a női szállón lévő varrógépet is használják fel saját maguk keresetét növelik vele, mert nem kell varrási díjat fizetni.

Toth Pál

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJÉTEK!

Miért alszik a versenymozgalom a várpalotai bányában?

A kongresszusi versenyben történt lemaradásunk egyik jelentős, mondhatnánk legfontosabb oka az élenjáró versenymozgalom teljes elhanyagolása.

A szocialista munkaverseny elősegítője a különböző sztahanovisták által kezdeményezett mozgalom. Egy ilyen mozgalom, amely igen nagy jelentőségű és éppen a szénbányászok körében született meg, a Loy-mozgalom. A Loy-mozgalom lényege a napról-napra való egyenletes termelés, valamint annak fokozása. Ehhez szükséges az, hogy műszaki vezetőink, a műszaki feltételek állandó és fokozatos javításával bányászaink termelői helyét jobba tegyék, munkájukat megkönnyítsék, újabb gépek beállításával termelékenységüket megnöveljék.

A másik ilyen nagyszerű mozgalom, amely a bányánkban különösen nagy fért hódított, a péntek-mozgalom, ennek lényegét valamennyien tudjuk, a heti terv 5 nap alatt való befejezése, vagyis 6 nap tervét 5 nap alatt teljesíteni, hétfőtől péntekig.

Mikor ez a két mozgalom megszületett, mi is főlkaptuk, de kampány munkát csináltunk belőle, itt hibáztatni kell az üzemi újságot is, mert nem vitte elég következetesen a harcot, a mozgalom ébrentartásáért. Ennek nem kis része volt abban, hogy ezek a mozgalomok elaludtak, senki sem beszél róla a vállalatnál.

A fő hiba természetesen ott van, hogy a műszaki vezetők nem biztosítanak kellő munkahelyet, kellő műszaki feltételeket a mozgalomban való részvételre. Elmegy a bányász munkakedve, ha nap, mint nap akadályok merülnek fel a munkájában, ha rajta kívül álló okok végett nem tudja tervét teljesíteni és így kiábrándul a mozgalomból, pedig azoknak igen nagy jelentősége van és feltétlen több kereset, jobb élethez juttatja a bányászt.

Nyugodtan állíthatjuk, hogy a mi bányánkban ma is van, péntek-mozgalom, hiszen egy egész sor bányászt tudunk felsorolni, akik 5 nap alatt befejezik heti tervüket, csak éppen az a baj, hogy erről nem tud senki, mert a péntek-mozgalomnak nincs verseny nyilvánossága, ami volt péntek-mozgalmi versenytábla, azt is levették, nem törődik vele senki.

Itt kell keresni a hibát, a nemtörődömséget, műszaki vezetőink maguk azok, akik a mozgalomra ügyet sem vetnek, akik nem tartják fontosnak a Loy- vagy a péntek-mozgalom, vagy ha fontosnak is tartják, nem tesznek érte semmit. Még a verseny nyilvánosságot sem segítik, a műszaki feltételek hiányát pedig termelési eredményünk élenken mutatja.

Műszaki vezetőink természetesen akarják a tervet teljesíteni, azonban nem vesznek igénybe ilyen óriási segítséget, a terv teljesítésére, mint a Loy- és a péntek-mozgalom. Nem használják föl ezt a két szocialista mozgalom arra, hogy üzemük a 100 százalékot elérje.

A szakszervezet, aki lényegében a verseny gazdája, s így a Loy- és a péntek-mozgalom legfőbb vezetője, irányítója kell, hogy legyen, teljesen közömbös ezzel a kérdéssel. Egy ízben sem tapasztaltuk, hogy a szakszervezet funkcionáriusai érdeklődtek volna, a mozgalom iránt. Verseny nyilvánosságban, a verseny szervezésében és főleg a versenymozgalom irányításában, igen kevés munkát végeznek, és nem kis felelősség terheli őket azért, hogy a vállalat tervével ilyen súlyosan elmaradt.

A hibát felismerni és kijavítani, sohasem késő és ha a műszaki vezetőink, szakszervezet vezetői belátják hibájukat, s azt a mulasztást, amit az élenjáró mozgalommal szemben vétettek, még mindig nincs késő a kongresszusig a tervteljesítésre. Haladék nélkül lássanak hozzá vezetőink, a hibák kijavításához, szervezzék meg ujonnan a péntek-mozgalom, s ez a munka ne legyen kampányszerű a verseny nyilvánosságban, adjanak méltó helyet ennek a mozgalomnak, támogassák vele az üzem tervteljesítését, a dolgozók munkájának megkönnyítését, több keresetük elérését.

Nincs kapa a kiscsapatokon

Elővájásban dolgozom, az Ernő-mező 15-ös csapatán csilléből szalagra rakodunk és ehhez szükséges lenne, hogy kapát kapjunk, amivel ki tudjuk pucolni a csillét. Az üzemvezetőség szerint

nincs kapa, s ezért az újsághoz fordulunk, hogy az Anyagellátó Vállalat, vagy a vállalati anyagfelelős lásson el bennünket ezzel a szerszámmal.

Szabó Béla vajúr.

Sztahanovisták dolgoznak az ahidráló üzemben

Az ahidráló üzem fontos része bányánknak, az ő segítségükkel tudunk olcsóbb szenet termelni, önköltségünket leSORITANI. Az üzem március hónapban lemaradt tervével, nem kaptak elég szenet, a szárazrostjuk egész hónapban keresztül rossz volt. Az is akadályozta tervteljesítésüket, hogy az Erőmű mindennap két órát elvesz a gőzszolgáltatásból. Az ahidráló dolgozói azonban nem nyugodtak bele a tervleamaradásba, levelet írtak Haracska elvtársához, a vállalat igazgatójához, a bányászokhoz, és több szentet kértek tőlük.

Tekintettel arra, hogy a bánya áprilisban teljesítette tervét, az ahidráló dolgozói hozzáállták a műszaki feltételek megváltoztatásához, a szárazrostát megjavították és ez annyira elősegítette tervük teljesítését, hogy április hónapban a teljes márciusi lemaradást behozták és 110,5 százalékot értek el, ami annál nagyobb tervteljesítmény, mivel az ahidráló dolgozói-

nak szintje 107 százalék.

Amikor az ahidráló üzembe meggyünk, éppen Lucza Ferenc brigádjára van műszakon, akik elmondják, hogy szeretnék, ha a jó teljesítményük mellett megtudhatnák azt is, hogy mennyire teljesítik a tervüket, mert ezt ők csak sejtik. Hiba van a védőtelekkel is, a keksz teljesen ehetetlen, nem lehet elfogyasztani. A szakszervezet munkavédelmi felelősségek hiába mennek, nem intézkedik.

Lucza elvtárséknak igazuk van, a munkahely olyan, amely megköveteli a védőtelet és olyan védőtelet, amit el lehet fogyasztani. S a munkavédelmi felelősöknek, úgy a vállalatnak, mint a szakszervezetnek, erre több gondot kell fordítani.

Lucza elvtárs a bányászok felé azt üzeni, hogy termeljenek több szenet, mert csak így tudják ők is a tervet teljesíteni, s a következő hónapban is sztahanovisták maradni.